

יוצא לאור לפרשת בהעלותך ה'תשפ"ו
(מספר 36)

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בעניני גאולה ומשיח

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ושתים לבריאה
ה' תהא שנת נפלאות בכל
שנת הצדי"ק לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מפתח ותוכן

פ' בהעלותך

3..... א. צורת גביעי וקני המנורה

ציור המנורה בגוף כ"ק הרמב"ם: (א) הגביעים - פיהם (רחב)
למטה ושוליהן (קצרין) למעלה; (ב) קני המנורה נמשכים ועולים
באלכסון (ולא כחצי קצת)

11..... צילום דציור המנורה בכ"ק דהרמב"ם

הוספה / בשורת הגאולה

12..... ב. משיחות ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תנש"א

דורנו זה - הדור האחרון של הגלות, נעשה הדור הראשון של
הגאולה ומעלה כל הדורות שלפני זה; כבר סיימו גם "לצחצח
הכפתורים"; "עמדו הכן כולכם" לקבל פני משיח

Reprinted with permission of:
"Vaad L'Hafotzas Sichos"

by:

Moshiach Awareness Center,
a Project of:

Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036

Tel.: (323) 934-7095

Fax: (323) 934-7092

<http://www.torah4blind.org>
e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director

Printed in the U.S.A.

בהעלותך

צורת גביעי וקני המנורה

„כללותה האיך היתה“ - „ידיעת מנין הגביעים כו' ומקומותם כו'“ - אבל לא „שתדע ממנו תבנית הגביע בדקדוק“.

[שלכן הוא מצייר את הגביעים ב„תבנית משולש“, אע"פ שכוס אלכסנדריית אינה כמשולש ממש - כמובן בפשטות שאין עושים שוליים של כוס חדים ממש (כי באופן זה אי אפשר להעמיד את הכוס) - אלא הם רק „צרים“ (ובפרט) לגבי הרוחב של „פיהם“],

אבל אי"ז טעם לצייר אותם בהיפוך (השוליים - למעלה ופיהן - למטה); [ובפרט שהרמב"ם הי' דייקן בכל ענין ובכל פרט - אינו מסתבר כלל, שהרמב"ם יצייר את הגביעים באופן הפוך (ובכל גביע) - עשרים ושניים פעמים!].

ב. לכן נראה לומר כפשטות הדבר, שהרמב"ם צייר את הגביעים באופן זה¹:

א. בענין ציור הגביעים (דהמנורה) אמרו חז"ל: „למה הן דומין כמין כוסות אלכסנדריים“. ומפרש הרמב"ם (בפירוש המשניות שלו)² שהכוונה לכוס אשר „שולים שלו צרים“³ - וכן פוסק הרמב"ם להלכה (בספר היד): „הגביעים דומין לכוסות אלכסנדריאה שפיהן רחב ושוליהן קצר“.

ומצינו בזה דבר תמוה: ישנו הציור של המנורה שהרמב"ם צייר בגוף כתב יד קדשו (בפירוש המשניות שלו)⁴, ושם הוא מצייר את הגביעים באופן הפוך - חלק הרוחב של הגביע („פיהן“) לצד התחתון של המנורה וחלק הצר („שוליהן“) למעלה, היינו - ציור של כוס (של אלכסנדריאה) הפוך!

ואע"פ שהרמב"ם עצמו כותב⁵ שבציור זה אינו בא להראות אלא

משיחות ש"פ מסו"מ, ש"פ דברים ואדר"ח אלול תשמ"ב. נדפס בלקו"ש חכ"א ע' 164 ואילך. תרגום מאידית.

1) מנחות כה, ב. ברייתא דמלאכת המשכן פרק י"ד.

2) מנחות ספ"ג. אבל ברש"י מנחות שם (וכן בפ"י עה"ת תרומה כה, לא) פ"י באו"א. וראה ס' הזכרון לפרש"י תרומה שם.

3) כ"ה הלשון בהעתקת קאפה (וכן שאר העתקות ל' הרמב"ם בפיה"מ דלקמן הן מהעתקה זו. ובפיה"מ לפנינו הוא בשינוי לשון אבל בתוכן דומה).

4) ה"ל בית הבחירה פ"ג ה"ט.

5) צילום ממנו נדפס בפיה"מ הוצאת קאפה.

ולתועלת המעיינים - נדפס לקמן ע' 48.

6) בפיה"מ שם.

7) כמפרש בפיה"מ שם לפניו (ושם: ואם תרצה אמור . . . שנחתך מלמעלה מעט כו').

8) ראה פסחים (סד, א): ולא היו לבויכין שוליים כו'.

9) וראה רלב"ג עה"ת פרשתנו: שוליהם לצד יציאתו מקנה המנורה. וכן מוכח בחזקוני ובככור שור עה"ת תרומה, שהגביעים היו מתמלאים מן השמן כשהנר מתמלא יותר מדאי. וראה לקמן סעיף ה והערה 26.

10) וצע"ק בפ"י ר' אברהם בן הרמב"ם (לונדון תשי"ח) תרומה שם (בערבית) - עם תרגום: בדמיון הכוס רחב מלמעלה וקצר מלמטה, דמשמע קצת כממפרשים שבהערה

ג. תירוץ הנ"ל, מבאר את הרמב"ם - אבל עדיין קשה: מאיזה טעם היו גביעי המנורה הפוכים, שפיהם למטה? ובפרט שמצינו שקרשי המשכן היו צריכים להיות, "עומדים דרך גדילתן"¹³ דוקא - "התחתון למטה והעליון למעלה"¹⁴ ומה למדים¹⁵ כלל ש"כל המצות כולן אין אדם יוצא בהן אלא דרך גדילתן" - א"כ למה יהיו הגביעים בהיפך מ"דרך גדילתן"?

ויש לומר, שהדבר יובן ע"פ מה שמצינו בנוגע לכללות ענין המנורה ענין שהוא מעין ודוגמת הנ"ל:

ע"ד אור המנורה אמרו חז"ל¹⁶: "לא לאורה אני צריך. . . עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל" - אור המנורה לא הי' כדי להאיר את המקום בו עמדה (המשכן והמקדש), ואדרבא - שם, "אינו צריך לאורה", אלא היא היתה "עדות. . . לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל".

ומהאי טעמא¹⁷ חלונות בית המקדש נעשו באופן הפכי מחלונות סתם - אלא "שקופים אטומים"¹⁸ - "שקופים

כי לדעתו כן היתה קביעותם במנורה (או מצד הקבלה ממלמד למלמד מדור לדור¹⁹, או) מפני שכן מצא במדחז"ל שלא הגיע לידיו [ע"ד שמצינו בכמה מקומות ברמב"ם (ובראשונים אחרים) ענינים שמקורם במדרש (וכיו"ב) שלא הגיע לידיו].

ואינו מביא את זה בספר היד²⁰ - כמו שאינו מביא בספרו את הציורים שבפיה"מ שלו (אע"פ שבמילא לא נמצאים בספרו גם כמה פרטים הנראים בהציוור).

וי"ל כמה טעמים בזה. ומהם: א) מלכתחילה לא הי' זה (הציורים) בתכנית ספרו משנה תורה. ב) ע"פ הידוע²¹ עד כמה הרמב"ם ממעט בתכלית להביא בספרו דברים שאינם מפורשים בש"ס וכיו"ב. ג) כמה מהפרטים האלה, לדעתו, אינם לעיכובא כלל. ועוד טעמים.

ויש להאריך בכל זה וביותר. ואכ"מ²².

הקודמת. ויש לומר שתיבות אלו קאי על צורת כוס זה (אלכסנדרית) בכלל, אבל לא נחית לפרש אם במנורה היו כתבנית כוס העומדת ביושר או הפוכה - דבוה מובן דס"ל כאביו. - ראה לקמן בפנים ס"ח כפי' הראב"מ בזה.

11) עדמש"כ בהקדמת פיה"מ (ד"ה וכאשר מת יהושע) דאין שייך ספק מהו פרי עץ הדר כיון שנלקח בכל שנה.

*11) הערה לאחר זמן: שוב נתפרסם כת"י דס' היד, ושם בהל' ביהב"ח פ"ג סה"י (איתא, וזו היא צורתה, ויש ציור המנורה (כמו בפיה"מ) - וגם שם הגביעים מצויירים פיהם למטה ושוליהם למעלה (כציור המנורה שבגוף כ"ק הרמב"ם). וכן הקנים עולים באלכסון (ראה לקמן סעיף ח).

12) ראה יד מלאכי כללי הרמב"ם אות כ' וד'. *12) הערה לאחר זמן: העירוני שבכת"י של

ס' היד יש כמה ציורים (אלא שנשמטו על ידי המדפיסים). והם (שנמצאו ע"צ) - בהל' ביהב"ח עצמו (נוסף על ציור המנורה, כנ"ל הערה *11): פ"ב ה"ט. שם הי"ב. פ"ד ה"ח. פ"ה הי"ח. וכן הל' ס"ח פ"ח ה"א-ב. הל' כלי המקדש פ"ט ה"ט.

13) סוכה מה, ב.

14) רש"י שם ד"ה דרך גדילתן.

15) סוכה שם. וראה הנסמן בגליוני הש"ס (להר"י ענגל) שם.

16) מנחות פו, ב.

17) מנחות שם. וראה גם ויק"ר פל"א, ז.

18) תנחומא (תצוה ו). בהעלותך ב.

19) מ"א ו, ד.

- זהו תפקיד של „חבית“ וכיו"ב, דברים שמחזיקים בהם מים, יין וכו'.

אבל כוס הוא כלי שעל ידו מגיעים המים וכו' מה„חבית“ (או ה„מעין“ וכיו"ב) והם „משקים ומרוים“ את האדם השותה²⁵.

נמצא, שהביאור הנ"ל של הבחי מתאים עם מאמר רז"ל הנ"ל (ע"ד כללות ענין המנורה) „לא לאורה אני צריך . . . (אלא) עדות הוא לכל באי עולם כו" - שהתפקיד של אור המנורה הוא (לא ב„אני צריך“ - „קיבול“ - אלא) להאיר את העולם (שמבחוץ), וכלשון הבחי: להשפיע „בעולם השפל“.

ה. עפ"ז יובן הטעם שהגביעים

מבחוץ¹⁹ ואטומים מבפנים¹⁹ (רחבים בחוץ וצרים בפנים), כפי שהמפרשים מבארים זאת²⁰:

חלון בנוי באופן, שפתיחתו רחבה יותר מבפנים מאשר בחוץ, כדי שהאור שמבחוץ יתפשט גם בה„צדדין“ החדר; אבל חלונות בית המקדש היו בהיפך - „קצר מבפנים ומרחיב והולך לצד חוץ כדי שתהא אורה יוצא מהיכל שתאיר לעולם“²¹, כי תפקידו של אור המנורה הוא - „עדות הוא לכל באי עולם כו" .
ד. על דרך זה אפשר לבאר בנוגע להגביעים:

הבחי²² מבאר את הרמז שבגביעי המנורה: גביע הוא „כלי שיש לו בית קיבול והוא משקה ומרוה“, וזהו רמז על ה„גלגלים שהם מקבלים כחות העליונים ומשפיעים כח בעולם השפל“.

שההדגשה בזה היא - ההשפעה²³ מהעליון להשפל, „משקה ומרוה“.

התפקיד (העיקרי) של כוס אינו בזה שהוא כלי קיבול²⁴

שבהערה הבאה בבחילוק בין גביע לכוס, דכוס היא כנגד ספי המלכות שענינה מקבל. אבל להעיר שגם במל' יש ב' ענינים (כידוע): א) מקבלת מהספירות שלמעלה ממנה, ב) משפיעה בעולמות שלמטה ממנה. וראה לקו"ש חט"ז ע' 447 (וש"ו) בנוגע לב' הענינים שב„דלת“ ומהו העיקר.

25) ראה מקץ (מד, ב"ה) „גביע הכסף . . אשר ישתה אדוני בו“, וראה ערכי הכינויים (לבעל סה"ד) מע' גביע.

- בכ"מ מבואר (ראה ס' הליקוטים (ממארי כו' דהצ"צ) מע' גביע. וש"ו) שגביעים הם גדולים מכוס ובהם מביאים היין, ומהגביע מוזגין לתוך הכוס (וא"כ הוא דלא כפשוטו של מקרא הנ"ל).

אבל גם עפ"ז הרי ענינו של הגביע הוא שממנו מוזגין („משקה ומרוה“) לתוך הכוס (ולא כחבית וכיו"ב שבה אוצרין יין). וראה ס' הליקוטים שם (מאוה"ת מקץ שמא, ב. וראה ד"ה גביע הכסף לאדה"מ): שהגביע הוא ביסוד ז"א אשר הוא מקור המשפיע לבחי' הכוס שהוא המל', כמו שהגביע שופכים להכוס. ושם (מאוה"ת במדבר ע' איתפה) מפורש כן בנוגע לגביעי המנורה.

19) כ"ה הגירסא ברש"י כת"י מנחות שם. שטמ"ק שם. וגם לפי הגירסא שלפנינו (וכ"ה גירסת רש"י שם) „שקופין מבפנים ואטומים מבחוץ“ - הכוונה בזה צר מבפנים ורחב מבחוץ (ראה רש"י שם. וראה חד"א ג מהרש"א שם).

20) רש"י כת"י מנחות שם. וכ"ה במדרשים שצוינו בהערה 17.

21) ל' רש"י כת"י מנחות שם.

22) תרומה כה, לא (הועתק בס' תורת העולה ח"א פ"כ). ועד"ז בפ"י הרקאנטי עה"ת פרשתנו שם, לג.

23) וכמודגש בל' הרקאנטי שם, הם מקבלים . . להשפיע כו" (ולא, מקבלים . . ומשפיעים) כבבחי שם) - משאי"כ לפי' העקידה (פרשתנו שער מט) שענינם (רק) גבלה. וראה הערה הבאה.
24) וצ"ק לתוך עם המבואר במקומות

צריך להיעשות עם הרחבות הכי גדולה, עד למעלה ממדידה והגבלה. – לכן הוא צריך (לקבל) למלא את עצמו עם הכחות הכי גדולים, פיו (שדרכו הוא מקבל לתוכו הוא) רחב.

כאשר מדובר בנוגע לעצמו כשהוא אחז עדיין בתחילת העבודה, או אפילו לאחר מכן אבל (מאיוה סיבה שתהיי) עבודתו היא מוגבלת²⁷ – אז מצבו הוא: פיו למעלה,

אבל כשמגיעים להעבודה עם יהודי שני, ובפרט – להעבודה דלעשות את העולם לדירה לו ית' – ההכרח לדעת, שבזה צריך להיות למעלה מהגבלות, שאז נעשה הרחב – כלפי (המקבל ממנו – ה)מטה.

[ע"ד משנ"ת במק"א בארוכה²⁸ בענין החילוק שבין תרומת האדנים (ותרומת השקלים) לתרומת המשכן;

תרומת האדנים (והשקלים) היתה מוגבלת לדבר מסויים (כסף ומחצית השקל), משא"כ תרומת המשכן היתה כלולה מכל סוגי הבריאה – דומם צומח וחי (ובצירוף, "איש . . ידבנו לבו"²⁹ – מדבר) –

כי תרומת האדנים (והשקלים) מרמזת על (הנחת האדנים ו)התחלת עבודתו של יהודי, שעבודת תמידים (היא) כסדרם, עבודה מסודרת –

במנורה הם באופן שפיהן למטה ושוליהן למעלה:

כשגביעים משמשים (באופן זמני) לשם ה"ק"יבול", בשעה ש"אומר קידוש על הכוס" מצבם הוא שפיהן למעלה ושוליהן למטה (שאו הם מחזיקים בתוכם את המשקה)²⁶;

אבל מאחר שהגביעים שבמנורה הם לרמז על הענין ד"משקה ומרוה" – הרי, אדרבה: מצבם הוא להיפך פיו למטה ושוליו למעלה (שהופכים את הכוס כדי שהמשקה ישפך ממנו).

ועד"ז בענינו: מאחר שאור המנורה צריך להאיר את "באי עולם" שהם (ברוחניות) למטה מהמקדש [או כלשון הבחי הנ"ל: ומשפיעים בעולם השפל], לכן, מצבם של הגביעים שבמנורה הוא פיהם למטה ושוליהם למעלה (ע"ד שחלונות המקדש הם "שקופים אטומים", היפך מחלונות הבית).

ו. ע"פ הנ"ל אפשר להסביר גם בעבודת האדם את הרמז והלימוד שהגביעים היו "פיהן רחב ושוליהן קצר" דוקא:

כיון שהגביעים מרמזים על הענין ד"משקה ומרוה", מובן, שלזה דרוש "פה רחב".

כשבאים להשפיע על יהודי שני, או (בכללות יותר –) להתעסק עם העבודה דלעשות לו ית' דירה בתחתונים ("עדות הוא לכל באי עולם") – זה

27) בערך ה"רחב" ובל"ג שבהעבודה עם הוולת, כי ס"ס גם בהעבודה עם עצמו צ"ל בכל מאדך. וראה הערה 30.

28) לקו"ש ח"א ע' 113 ואילך (ובהערה 51

שם).

29) תרומה כה, ב.

26) כמ"ש בחזקוני ובככור שור שבהערה 9.

וראה הערה 24.

ועבודתו והשפעתו למטה הם אופן של פה, רחב" - למעלה ממדידה והגבלה.

* * *

ה. ישנו עוד פרט בהציור הנ"ל, דהמנורה שבגוף כתב יד הרמב"ם, השונה מבציורים הרגילים של המנורה - ששת קני המנורה נמשכים (מהקנה האמצעי) לצד מעלה בקו ישר באלכסון, דלא כבציורי המנורה הרגילים, שהם נמשכים בחצאי קשת.

ואע"פ שבנוגע לפרט זה, אולי הי' מקום לומר בדוחק הכי גדול, שהרמב"ם צייר כן, "להקל על הציור" - אבל מפורש בפירוש ר' אברהם בן הרמב"ם³³, שה"ששה קנים . . נמשכים מגופה של מנורה לצד ראשה ביושר כמו שצייר אותה אבא מרי ז"ל, לא בעיגול כמו שצייר אותה זולתו".

וכן איתא גם בפירוש רש"י על התורה³⁴ שששת הקנים, באלכסון נמשכים ועליון".

נמצא, שציורי המנורה הרגילים אינם כדעת רש"י ולא כמו שצייר אותם הרמב"ם!

ט. בעל המשנת חסידים בספרו "מעשה חושב"³⁵ (על מלאכת המשכן) כותב בפשטות שששת הקנים, נמשכין בעיגול".

והוא מבאר, שאע"פ שמפ"י רש"י³⁴ מוכח ש"לא היו בעיגול" - אבל

מתחילים ממודה אני והולכים מדרגא א' לשני' וכו'.

משא"כ תרומת המשכן מרמזת על כללות העבודה דלעשות לו מקדש ושכנתי בתוכם - דירה בתחתונים, שבוה אין שום הגבלות³⁰, היא כוללת את כל עניני העולם].

ז. וזהו הרמז בהענין שאע"פ ש"כל המצות" צריך לעשות, "דרך גדילתן" דוקא - כמובא לגבי (ונלמד מ)לולב ומיניו³¹ - אעפ"כ הגביעים שבהמנורה הם היפך מ"דרך גדילתן";

כל מצוה³² ובפרט לולב ומיניו הם בדוגמת כל סדר ההשתלשלות - זה צריך להיות בכללות ב"סדר" וב"השתלשלות", "דרך גדילתן";

ולכן סדר הקיום של מצוה³² הוא באופן של "דרך גדילתן".

גם הגביעים עצמם "שוליהם קצר ופיהם רחב" - אבל כשהם נעשים חלק מהמנורה (מקשה) והענין שלהם במנורה הוא להשקות ולהרוות לשפל, להאיר בחוץ - הרי זה קשור עם שינוי בטבעו ורגילותו - הוא צריך לצאת מ"עצמו"; ובמילא (חלונות ביתו הם באופן ד"שקופים אטומים", והגביעים פיהם למטה ושוליהם למעלה - היפך "דרך גדילתן",

(30) וראה אוה"ת פרשתנו (ע' א'שנא) דתרומת המשכן (דפ' תרומה) הו"ע בכל מאדך.

(31) להעיר ש"מצוה" אותיות "הוי" (בחילוף י"ה באתב"ש) - לקו"ת ויקרא ב, א. ועוד. - וכל מצוה כלולה מכל המצוות (המשך תרס"ו ע' סח. ע' תקכב, ובכ"מ).

(32) וכן קרשי המשכן, שהם כותל המפסיק בין המשכן וה"חוץ" (עולם).

(33) תרומה כה, לב.

(34) תרומה שם.

(35) פ"ז.

ובמחכת ולפענ"ד נראה ברור, שאם ה"מעשה חושב" ובעל חכמת המשכן היו רואים את ציורו של הרמב"ם ופירושו של ר' אברהם בן הרמב"ם, היו גם הם כותבים שאין כל פלוגתא בזה ולכולי עלמא היו הקנים "ביושר".

[עדמ"ש אדה"ו בשו"ע שלו⁴², אשר "הרבה מספרים הראשונים ז"ל לא יצאו לאור הדפוס עדיין בימי האחרונים ז"ל . . ולזאת ודאי אין לסמוך כו"י].

יו"ד. ואם כנים הדברים, מהנכון להחזיר עטרה ליושנה - שכל העושים ציורים מהמנורה (בכדי ללמוד את מראה המנורה שבמשכן ובמקדש), יציירו את קני המנורה באלכסון, כדעת רש"י (פשוטו של מקרא) והרמב"ם (וע"פ הנ"ל - י"ל שבמסקנא אין חולק בדבר⁴³).

(42) ריש הל' מכירת חמץ (נדפסו לאחרי הל' פסח - בהוצאת קה"ת תקס"ב). וראה גם בשו"ע חיו"ד שלו סקפ"ט סי"ג סקמ"ג.

(43) בית רענן (לבעל מג"א) ר"פ בהעלותך מפרש מ"ש בספרי זוטא (והובא ביל"ש) ר"פ בהעלותך "שהן חוזרין חלילה כמין עטרה" - "שהקנים בעצמן היו עגולה כמין עטרה". אבל מסיים שפי' זה "דחוק" [ושם לפנ"ו: הלשון משמע דס"ל שהקנה האמצעי ה" באמצע וששה קנים מקיפין אותו סביב כמין עטרה. וא"כ ה"ו פ"י שלישי. וראה בזה בתו"ש מילואים לכרך כב ע' לב*].

(* ושם, שזוהי גם כוונת הראב"ע (תצוה כז, כא. וכן בפ"י הקצר תרומה כה, לז) אשר ששה הנרות היו כחצאי עיגול, והיינו שהקנים הקיפו קנה האמצעי כמין עטרה. אבל תמוה, כי בספרי זוטא סתם "חוזרין חלילה כמין עטרה", משמעו "מקיפים אותו סביב (מכל הצדדים)", ולא "כחצי עיגול", ואולי הכוונה

הרמב"ם בחבורו³⁶ לא הזכיר תיבת אלכסון אלא כתב³⁷ ונמשכים ועולים", והוא מביא ממ"ש בעל "חכמת המשכן"³⁸, שמוזה "נראה . . שהיו עולים הקנים כמעט בעיגול"; וה"מעשה חושב" מסיים: "והכי מסתברא דבהכי הם דומים לגלגלי הרקיע"³⁹ כו' שכנגדם הם השבעה⁴⁰ נרות".

אבל לפענ"ד: מאחר שה"מעשה חושב" כותב בפירוש, שיסודו ללמוד ש"נמשכין בעיגול" הוא מסתימת לשון הרמב"ם בחיבורו ("לא הזכיר תיבת אלכסון"), שמוזה "נראה . . שהיו עולים . . כמעט בעיגול" [ו"הכי מסתברא כו"י] -

אך לאחר שנתגלה גוף כתי"ק של הרמב"ם בציור המנורה⁴⁰ ועדותו של בן הרמב"ם בזה [ובהדגשה שזה שאביו צייר "ביושר" הוא ככוונה מפורשת - דוקא כך ו"לא בעיגול כו"י] - בטל היסוד ובטל הבניין⁴¹.

(36) הל' בית הבחירה פ"ג ה"י.
(37) וכן הוא בברייתא דמלאכת המשכן (פ"י) וכן בש"ס (מנחות כה, ב) - מעשה חושב שם.
(38) להר"י ריקיטי (מנטובה, תל"ו).
(39) ולהעיר שהגלגלים שייכים לבתי עיגולים (ע"ת ש' עיגולים ויושר ענף ג. ש' ציור עולמות אבי"ע פ"ב. וועד).
(40) וצ"ג האם מפרש שגם הנר האמצעי יהי "כמעט בעיגול"!

(40*) הערה לאחר זמן: וראה לעיל הערה *11 שכ"ה גם ככת"י של ספר היד, היינו שנתגלה שגם "בחבורו" לא סתם הרמב"ם.

(41) ובכלל לא זכיתי לפענ"ד להבין כלל הראי' דמדתים בהנ"ל נראה שהי' "כמעט בעיגול" - שהרי תיבת "קנה" מובאה בכ"כ מקומות בתושב"כ, ובכ"מ מוכרח שהוא קו ישר. ולא מצאתי ע"ע אף פ"א שמוכרח שוהו באופן אחר.

שער טיטוס ששת הקנים הם כחצאי קשת.

שנוסף לזה שציור המנורה שעל שער טיטוס אינו מדוייק כלל⁴⁶ - הרי זה

ועד"ו מוסדות החינוך וכיו"ב המציירים על „גליונותיהם” וניירות המכתבים שלהם וכיו"ב את ציור המנורה, ומציירים את קני המנורה כמו חצאי קשת -

הרי מאחר שמטרת הציור היא לשמש כזכר להמנורה שבמשכן ובמקדש - כדאי וביותר שישנו את הציור ויצייירו את הקנים באלכסון⁴⁴.

יא. ובוה מתוסף עוד ענין:

הציור הרגיל של המנורה (שששת הקנים הם כחצאי קשת) הוא ע"פ השערה חיקוי מציור המנורה שלא יהודים ציירו ברומי, ועל „שער הנצחון” של טיטוס ימ"ש⁴⁵!

כשטיטוס הרשע החריב את ביהמ"ק, הוא ציוה לקחת את כלי המקדש ולהביאם לרומי; ו„לכבודו” של הרשע בנו ברומי „שער נצחון” הנושא את שמו: שער טיטוס. על שער זה ציירו את נשיאת כלי המקדש השבויים ובתוכם את המנורה - ובציור זה דהמנורה על

46) כמו שהעירו כו"כ - שאין בה רגלים וכו', אף שבמנחות (כה, ב) מפורש שהיו בה רגלים.

- י"א אשר המנורות שנשבו ע"י טיטוס היו מהעשר מנורות שעשה שלמה (ראה יוסיפון פצ"ה - הוצאת הומינר). אבל [נוסף לזה שמסתבר לומר שהמנורות דשלמה לא היו בבית שני*, הרי גם אם נאמר שצורת המנורה שעל שער טיטוס היא ע"פ צורת מנורות דשלמה] בפשטות, נ"ל שמנורות שלמה נעשו כצורת מנורת משה**, כי [נוסף שכן מפורש בפ"י רש"י עה"ת תרומה (כה, ט), הנה גם ע"ד ההלכה מסתבר לומר כן, כי:] א) למה ישנה ויחדש צורה אחרת?! ב) מפורש (ברייתא דמלאכת המשכן פ"י, וראה ירושלמי שקלים פ"ו ה"ג. תוספתא מנחות פ"א, ו) שגם מנורות שלמה היו כשרים לעבודה (וכן מוכח במנחות צח, ב: מצינו מנורה בצפון); ולפרש"י (ד"ה על כולן מנחות צט, א)** - לדיעה אחת (מנחות שם. וכן ברייתא דמלאכת המשכן, ירושלמי שקלים ותוספתא מנחות שם) היתה הדלקת המנורה (לפעמים) רק בשל שלמה. וכן סתם במדרש הגדול תרומה כה, כג**.

ובכל אופן: גם את"ל דמנורות שלמה לא היו כצורת מנורת משה (וע"פ זה ציירו המנורה שעל

44) ועפ"ו מקום לומר שגם החנוכיות (לימי חנוכה) כדאי לעשות קניהן באלכסון. - ובלאה"כ צ"ל שאין בוה חשש איסור ד„מנורה תבנית מנורה” (וע"ז מג, סע"א. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ז ה"י. שו"ע יו"ד סו"ס קמא), כי משנים מספר הקנים (ראה ע"ז ורמב"ם ושו"ע שם), ולמה לשנות בגוף צורת המנורה שקני" היו ביושר ולא כחצי עיגול.

45) כהערת הר"י קאפה בפיה"מ דהרמב"ם שהו"ל. וכן בתו"ש שם.

(* ראה ר"ה כד, ב (וש"נ) בזמן החשמונאים. אבל ראה תוס' רי"ד ליומא (נא, ב) בנוגע לשולחנות שנעשה שלמה. אלא שגם הוא מסיים שמסתבר שלא היו בבית שני. ע"ש.

** וכן מוכח במדרש הגדול תרומה (כה, כג) שהוצרך לשלול שאין בעשיית שולחנות (ומנורות) דשלמה משום „לא תוסיף עליו” (ואתחנן יג, א), כי „כך היתה בידם מסורת מפי משה . . יהו בו עשר שולחנות עשר מנורות . . הכל בכתב מאת ה'”.

ועד"ז הוא בבחי' פירשתנו (כה, י).

***) בנוגע לשולחנות דשלמה, שמזה מובן גם בנוגע למנורות שלמה.

שהקיפו רק מלפנים - כדוגמת חצי גורן עגולה בסנהדרין. וכמדומה שישנם עטרות המקיפות הראש רק מלפנים.

להיות „לאור גויים“⁴⁷ - „עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל“⁴⁸ - נעשית צורת המנורה באופן המזכיר את ההיפך ממש - שרומי ניצחה את היהודים, ר"ל!

יב. ויהי רצון שבקרוב ממש תבוא הגאולה האמתית והשלימה ותהי' לנו המנורה כפשוטה ובשלימותה⁴⁹ בבית המקדש השלישי, וכולם יראו את תבנית המנורה.

ומשה ואהרן עמהם⁵⁰, ונראה בעיני בשר, ותחזנה עינינו - את קיום הציווי „דבר אל אהרן גו' בהעלותך את הנרות“, הדלקת המנורה, כפשוטה ממש ובמהרה בימינו ממש.

נעשה, כמובן, כדי להראות ולבטא את השליטה והממשלה של רומי על היהודים ר"ל, עד שחקקו שם בכ"מ את התובת „יודעא קאפטא“ („יהודה (יהודים) שבויים“). והיו זמנים, שבהם היו מכריחים יהודים לבוא להשער, שיראו את הכתוב ורשום שם, בכדי להשפילם וכו' וכו'.

נמצא, שזה שמציירים את קני המנורה כחצאי קשת (כמו שהם מצויירים על שער טיטוס) צריך להביא לזעקת שבר - נוסף וג"ז עיקר שזהו היפך רש"י והרמב"ם וכו' - גם מפני שזה נותן הסכם מסויים וכו' ח"ו ור"ל להציור שעל שער טיטוס, שנעשה כדי לצער יהודים ולהשפילם!

תמורת זה שציור המנורה צריך להזכיר ליהודי ולעוררו שתפקידו הוא

47) ישע"י מב, ו. שם מט, ו.

48) להעיר מיל"ש מלכים (רמו קפה): מנורה . . כנגד שבעים אומות שכל זמן שהנרות דולקות היו מתכבשים.

49) דכל מעשי משה נצחיים (ראה סוטה ט, א. צפע"נ עה"ת ריש פרשתנו. ועוד).

50) תוד"ה אחד פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב.

שער טיטוס) - למה לציר עתה המנורה בצורת מנורות שלמה, ולא כמנורת משה, דלכו"ע הוא העיקר!

וראה גם לקו"ש חכו"ע ע' 201.

הוספה

בשורת הגאולה

כו.

ובכל זה קומט צו נאָכמער הדגשה בדורות האחרונים, בעקבתא ועקבתא דעקבתא דמשיחא ובפרט בדורנו זה, דער דור האחרון פון גלות . . דוקא דער עקב שברגל, דער דור הכי אחרון, האָט דעם כח צו זיין „עולה מאליי“ און אויפהויבן די אַלע דורות שלפני זה, דורך דעם וואָס דער דור האחרון פון גלות ווערט דער דור הראשון פון גאולה – די גאולה פאַר אַלע אידן במשך כל הדורות!

ובפרט אז הרועה¹ אהרן הכהן שבדורנו – כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו . . דורך זיינע „קול קורא’ס“ פון „לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה“², און די הכרזה³ אַז מ’דאַרף נאָר „צופוצן די קנעפלעך“, און דערנאָך – די הודעה אַז מ’האָט שוין דאָס אויך פאַרענדיקט, און עס דאַרף נאָר זיין „עמדו הכן כולכם“⁴ צו גיין מקבל זיין פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחות ש”פ בהעלותך, י”ט סיון תנש”א)

-
- (1) שכן נקרא אהרן במקרא מפורש „שלושת הרועים“ (זכר’ יא, ח. וראה תענית ט, סע”א).
 - (2) נדפסו באגרות קודש שלו ח”ה ע’ שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ח”ו ע’ תל ואילך.
 - (3) ראה שיחת שמח”ת תרפ”ט.
 - (4) ראה אגרות קודש אדמו”ר מהוריי”צ ח”ד ע’ רעט. „היום יום“ טו טבת. ובכ”מ.

ובכל זה מתוספת הדגשה יתירה בדורות האחרונים, בעקבתא ועקבתא דעקבתא דמשיחא ובפרט בדורנו זה, הדור האחרון של הגלות . . דוקא העקב שברגל, הדור הכי אחרון, יש בכחו להיות „עולה מאליי“ ולהעלות את כל הדורות שלפני זה, עי”ז שהדור האחרון דהגלות נעשה הדור הראשון דהגאולה – הגאולה לכל בני” במשך כל הדורות!

ובפרט שהרועה¹ אהרן הכהן שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו . . ע"י ה"קול קורא" שלו ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"², וההכרזה³ שצריכים רק "לצחצח את הכפתורים", ולאחרי' – ההודעה שכבר סיימו גם את זה, וצריך להיות רק "עמדו הכן כולכם"⁴ ללכת לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל
נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה
וזוגתו מרת **טשארנא גיטל** בת ר' **יעקב ע"ה סטראל**
נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הו"ח ר' **שמואל** וזוגתו מרת **מלכה שיינדל**
ומשפחתם שיחיו **סטראל**

לעילוי נשמת

ר' גדלי' חנוך ב"ר פינחס ע"ה סניידער
נפטר ביום כ"ד אדר שני ה'תשל"ח
ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת **חנה** בת **רייזל תחיל' סניידער**
לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת
גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

*

נדפס ע"י חתנם ובתם

הו"ח ר' **שמואל** וזוגתו מרת **מלכה שיינדל**
ומשפחתם שיחיו **סטראל**

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת אי"א
ר' יקותיאל מנחם ע"ה
ב"ר שרגא שליט"א

ראפ

חסיד ומקושר בכל נימי נפשו
לכ"ק אדמו"ר מה"מ
משגיח ומשפיע
בישיבת תומכי תמימים
ליובאוויטש המרכזית 770
ניהל הבית חב"ד
בנמלי התעופה
ובחברת "אל על" במיוחד
וזכה שהרבי שלח המצות ע"י
ואמר עליו "אונזער יקותיאל"
נואם קבוע בסיומי הרמב"ם ב-770
והדפיסם ב"תקות מנחם"
ניהל "ועד המחנכים"
פעל במרץ בעניני שלימות הארץ
ראש מטה שירה וזמרה
לקבלת פני משיח צדקנו
קירב רבים אל רבנו ובדרכי נועם
השאיר דור ישרים יבורך
הולכים בדרכי רבותינו נשיאנו

נקטף בתאונת דרכים
ביום השני לפ' "וקם שבט מישראל"
י"ב תמוז ה'תשע"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

(מנוסח המצבה)

*

נדפס ע"י ידידיו

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

לזכות

הרה"ג הרה"ח ר' ישראל נח הלוי בן הרבנית מרת חנה ליבא שיחי' רייטשיק,
לרגל יום ההולדת שלו לאויוש"ט, ביום, ט' סיון
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י ידידיו

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

הי' שותף בהפצת עניני "משיח וגאולה"!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiaich U'geula!!!*
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved One
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiaich & Geulah, go to:

<http://www.torah4blind.org>

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095